

ИЗМЕРИТЕЛИ НА ЗДРАВЕТО И БОЛЕСТТА (КОЕФИЦИЕНТИ; ОТНОШЕНИЯ; ПОКАЗАТЕЛИ ЗАБОЛЯЕМОСТ, СМЪРТНОСТ, БОЛЕСТНОСТ, ЛЕТАЛИТЕТ)

Дисциплина Епидемиология – риск и мениджмънт

Епидемиологията оперира с много термини, но три от тях са основни: болестност (prevalence), заболяемост (incidence) и разпределение (distribution). Болестността се отчита като моментна (point prevalence) - броят случаи за определен времеви момент, за даден период (period prevalence) - например общият брой случаи за последния месец или последната година, и пожизнена (lifetime prevalence) - например хора, които някога през живота си са употребявали психоактивни субстанции, но сега не употребяват. Заболеваемостта (incidence) представлява броя нови случаи сред определено население за една година и сравнена с предните години, дава информация за скоростта, с която нараства или намалява злоупотребата с някаква психоактивна субстанция. Цифрите за болестността и заболяемостта могат да се диференцират по пол, възраст, етническа принадлежност и други признаци.

Ефективното социално-медицинско изследване предполага съчетаването на различни методи, без да се подценяват или надценяват някои от тях.

В по-ранните периоди от развитието на социалната медицина са използвани главно статистическият, историческият, социологическият и икономическият методи. Те се наричат традиционни или класически методи.

Историческият метод дава възможност да се анализират тенденциите на общественото здраве и да се оцени настоящето и бъдещето на здравеопазването като цялостна социална система.

Статистическият метод ни позволява да изучим масово проявяващите се явления, които са обект на социалната медицина- заболяемост, смъртност, здравни потребности, здравни дейности и др.

Чрез статистическия анализ изучаваме не отделните случаи, а обобщаващите характеристики на заболяванията, умиранията, здравните дейности и т.н. Използват се два вида статистически изследвания:

1. Изчерпателни /цялостни/. Те обхващат всички случаи от т. нар. генерална съвкупност.